

László
nagyváradai megyéspüspök körlevele

XV. / 2020

Nr. 2416/2020.

KRISZTUS KIRÁLY ÜNNEPÉRE A JÁRVÁNY IDEJÉN

Kedves Paptestvéreim! Kedves Testvéreim!

Krisztus Király ünnepével az egyházi év végéhez érkezünk ebben a szokatlannak mondható 2020-as esztendőben. Az ünnep jó alkalom arra, hogy az eddigi tapasztalatokból merítve **jövőbe mutató visszatekintést** végezzünk, hogy reményünket tápláljuk és Isten gondviselő szeretetébe vetett hitünket erősítsük. Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus mottójaként ismételtetett zsoltárvers segítségünkre lehet ebben a hálaadó visszatekintésben, hogy ne fáradjunk bele az új utak keresésébe: „**Minden forrásom belőled fakad!**” (Zsolt 87, 7). Erőt és bátorságot sugall, hogy ne ragadjunk le a múlandó és bizonytalan valóságoknál, hanem az „*Új Sionra*” vágyakozzunk, amelyre a zsoltáros szavai is emlékeztetnek.

1. **Az egyházi évről általában és most!** „Az egyház, mint jó édesanya, feladatának tartja, hogy isteni Vőlegényének üdvösséget szerző művét az év folyamán meghatározott napokra szétosztva, szent emlékezéssel megünnepelje (...) Az év körforgásában pedig kibontakoztatja Krisztus egész misztériumát a megtestesüléstől és a születéstől kezdve a mennybemenetelig, és pünkösdtől a boldog reménységnek, az Úr eljövételének várásáig.” (SC 102). Az üdvtörténet eseményeinek ily módon történő átélése színessé és lelki élményekben tartalmassá teszi életünket, a vallásos gyakorlatokon keresztül pedig a lelki gazdagodásnak lehetőségeit keressük, vagy éppen a kiengesztelődésnek és a megújulásnak a forrásaiból merítünk. Ahhoz, hogy hitünk központi misztériumának ünneplése átjárja egész életünket, keresnünk kell annak lehetőségét, hogy a szent liturgián kívül is, egyéni és közösségi életünk sokféle megnyilvánulásaiban láthatóvá váljon az a krisztusi arc, amely meghívásunk és küldetésünk lényegét képezi. Ennek megvalósulásáért, alapos előrettekintéssel szoktuk megtervezni az egyházi év különböző szakaszait, hogy a megszentelődés, a tanulás, az elmélyülés, a közösségépítés, a szeretetszolgálat

eszközein keresztül, élő tanúságtételünkkel tudjunk a világ elé állni az öröm és a béke evangéliumával. Így terveztük folytatni egyházmegyénkben 2020-ban is a hitben való megerősödés útját, amikor az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra összpontosítva, gazdag tevékenységi programmal indultunk, hogy közösségünkben felfedezzük a minket szerető Istent (ld. OC VI./2019., 2461/2019. sz.).

Azonban még mielőtt meg tudtuk volna valósítani sokat ígérő és sokat várt terveinket és programjainkat, a világméretűvé vált járvány váratlanul **megálljt parancsolt!** Ennek következményeként, átélve a visszavonulás feszültségét és ennek szenvedéseit, sorban le kellett mondanunk terveinkről. Gondoljunk csak szép ünnepeinkre, a húsvéti szent háromnapra, vagy egyházmegyénk zarándoklati napjára, amikor papjaink egyedül, a hívek jelenléte nélkül végezték a szent liturgiát templomainkban. Vagy álljanak előttünk azok az alkalmak, amikor a várt találkozásokon az összetartozás és közösséggé levés szálait akartuk kötögetni, erősíteni. Nem utolsó sorban gondolhatunk az ún. fizikai távolságtartásra és arcunk elrejtésére, ami üresebbé és szürkébbé tette életünket, amelyhez eddig természetes módon hozzá tartozott a szabadon vállalt ünneplés, a találkozás, az egymásra való figyelés, a mosoly, az ölelés, a közös Isten dicsőítés és hálaadás. Ez a nagy átalakulás bár fájdalmasan ért bennünket, főleg azokat, akik kénytelenek voltak távol maradni vallásos életük ünnepélyes megnyilvánulásaitól, az egyház közösségében átélt ünneplésektől, a szentségkiszolgáltatásoktól, a testvéri közösség nyújtotta lelki élményektől, Isten előre kigondolt tervében mégis a javunkra válhat és további lelki növekedésünket szolgálhatja.

A zsoltaóros **forrásról** beszél, arról a forrásról, amely éltezi azokat, akik merítenek belőle. *Jövöbe mutató visszatekintésünkben*, ennél a forrásnál kell maradnunk. Nem azt kell sajnálnunk, amit nem sikerült megvalósítanunk. Ha ezt tennénk, könnyen azt a látszatot keltenénk, hogy mi akarunk forrás lenni. Inkább azt szemléljük, amit az igazi Forrás közelében, a mostani idök kihívásai között sikerült megvalósítanunk Isten népének javára és megszentelödésére. ***Ezért szeretném megköszönni paptestvéreimnek és a kedves híveknek mindazt, amit ebben a válságos és nehéz időszakban vállaltak és tettek a hit megélésében, egymás felkarolásában és egész közösségünk támogatásában!***

2. **Krisztus Király ünnepére.** - „Hetek óta úgy érezzük, leszállt az este. Sűrű árnyékok borultak tereinkre, utcáinkra és városainkra: uralmuk alá hajtották az életeinket (...) Rémiiltté és elveszetté váltunk és ráébredtünk, hogy mindannyian ugyanabban a bárkában vagyunk, mind törékenyek és irányt vesztettek, ugyanakkor mégis fontosak és szükségesek, mert arra nyertünk meghívást, hogy evezzünk együtt.” Ferenc pápa 2020. március 27-én délután, az üres Szent Péter téren, alkonyati homályban mondott szavait idéztem, amelyeken keresztül a pápa nem az éjszakai sötétség felé akarja vezetni a világot, hanem éppen a reményt és gyógyulást jelentő, biztonságot hozó fényesség felé, aki nem más, mint Jézus Krisztus. „*Miért félték annyira? Még*

mindig nem hisztek?” (Mk 4, 40) – folytatódott Jézus és a hullámokon hánykolódó bárkában, félemlüket átélő tanítványok közötti beszélgetés, amely nem csak pillanatnyi kérdésekre akart röpké válaszokat adni, hanem megoldást és kiutat mutat a veszélyeztetett és krízishelyzetben lévő tanítványok számára. „Az Úr megszólít minket, és viharunk idején arra hív, hogy ébredjünk fel, aktivizáljuk a szolidaritást és a reménységet (...) van horgonyunk, mert Krisztus keresztje által menekülünk meg a veszélytől! - folytatja Ferenc pápa az említett beszédben.

Ebben a válságos időben Krisztus Király ünnepe bennünket is életünk sokféle homályaira emlékeztet, amelyek között nem ritkán otthonra találunk. Sokszor zavaróan hat reánk az erős fény, amiért sötétítő szemüveget keresünk, mert látásunkat inkább saját vágyainkhoz, elvárásainkhoz, érdekeinkhez és kényelmünkhöz akarjuk igazítani és nem a valósághoz. Sokszor szeretünk rangsorolni és prioritásokat állítani, átlépve azt a rendet, amelyet a Teremtő a maga képéből hagyott nyomatként ebben a világban. Mennyi sok jelét látjuk annak, hogy a világ rendezőjeként fellépő és mindenhatóságra törekvő ember rendetlenséget és pusztulást hagy maga után, miközben elveszítettnek érzi magát a reá leselkedő újabb és újabb veszélyek árnyékában.

*„Minden forrásom belőled fakad!” (Zsolt 87, 7). A zsoltáros szavaiban Jézusra ismerhetünk. A járvány idején átélt végeláthatatlan veszélyhelyzetben minket is arra szólít: „Ne féljete!” (Mk 4, 40) Személyre szólóan mondja ezt, hogy növelje bennünk a hitet. Jövőbe mutató visszatekintésünkben erre is komolyan gondolhattunk: tudtuk-e a ránk erőszakolt magányt, szereteteinktől, barátainktól, ismerőseinktől megtartott fizikai távolságot, a közösségi alkalmak átrendezését üdvösen átváltani arra, hogy személyesebb és szorosabb kapcsolatba kerüljünk Krisztussal, a világmindenség Királyával? A személyes ima és az elmélkedés, az imádás és a jelenlétében eltöltött idő kapcsolatunk átértékelésének új iskolája a megpróbáltatások idején. **Ezért szeretném megköszönni mindazoknak, akik imaszolgálatlaltal és a szeretetszolgálat sokféle formájával, Jézus nevében és küldetésében vigasztalást közvetítenek azoknak, akik a megpróbáltatás homályában kilátástalannak élik meg helyzetüket.***

3. Küldetésről és felelősségről a járvány idején! A 87. zsoltárból idézett vers fő kijelentése irányt mutat a mi számunkra: *„Minden forrásom belőled fakad!” (Zsolt 87, 7).* A fogság utáni időkben, a zsoltáros így fejezi ki Isten népének jövőjébe vetett reményét, amely az új Sionban, az új Jeruzsálemben éri el beteljesülését. Reményteli szó ez számunkra, hogy ne fáradjunk bele a várakozásba és ne engedjük azoknak a veszélyeknek, amelyek a jelen időkben kapcsolatainkat rombolják és közösségeinket gyengítik. Inkább tudatosítsuk magunkban, hogy a harcok idejét éli az emberiség. Egyesek az ismeretlen ellenség, a vírus ellen szállnak harcba, hogy megmentse a súlyos betegeket. Mások a fertőzés megelőzésén fáradoznak, hogy csökkentsék a betegség romboló következményeit. Ismét mások a túlélésért küzdenek a gazdaságban, a kereskedelemben, az oktatásban. Sokan viszont csak bűnbakokat keresnek, saját

elképzeléseikkel hadakoznak, mindenkire mutogatva és mindenkit okolva a vírus terjedéséért és pusztításaiért.

*„Amikor az Emberfia eljön az ő dicsőségében, összes angyalának kíséretében, és helyet foglal dicsőséges trónusán, akkor minden nemzet összesereglik előtte, ő pedig elválasztja őket egymástól (...) a juhokat a jobbára állítja, a kosokat pedig a baljára.” (Mt 25, 31) – olvassuk Krisztus Király ünnepének evangéliumában. Az igazságszolgáltatás ténye végső soron a felelősségvállalás fontosságára utal, amely a világot érintő megpróbáltatások idején fokozott mértékben kell megnyilvánuljon a keresztény ember kitartó tanúságtétele által. Jövőbe mutató visszatekintésünkben ismét rá kell ébrednünk a keresztény küldetéssel járó felelősségünkre, amely a sokféle megtévesztő elméleten túl, az együttérző és egymást felkaroló cselekedetekhez kell vezessen. Rendkívüli időben rendkívüli szabályokhoz kell igazítsuk életünk – mondta egy hivatalnok az újabb szorító intézkedések meghirdetésekor. Számunkra ez azt kell jelentse, hogy rendkívüli időben, rendkívüli módon kell megmutatkozzon bennünk az egymás iránti szeretet: apró kis gesztusok a lelki közelség kifejezésére, zúgolódás nélküli lemondások, a másokért vállalt kisebb-nagyobb szolgálatok a remény üzenetének közvetítésében. Ezek mind az Isten jobbán ülők erényeivé fokozódnak, ha az Ő tervében látjuk magunkat a megpróbáltatások idején is. **Ezért gondolkodok itt mélységes hálával mindazokra, akik személyeket, családokat és közösségeket megpróbáló, sokszor kétségbeejtő pillanatokban a remény fényeit gyújtogatják környezetükben!***

Végezetül, amikor felelősségvállalásról beszélek, azokra is gondolkodok, akik Krisztus Király vasárnapján kijelölt és megválasztott egyháztanácsosokként teszik le az esküt egyházközségeinkben. A helyi plébánossal karöltve, az egész közösség szolgálatában Isten szerető jelenlétének hírnökei legyenek, amikor különféle szolgálatot teljesítenek a helyi közösség és az egész egyház javára. Valamennyiük készségét szívből köszönöm, és Isten bőséges áldását kérem életükre, családjukra és az egyházért tett vállalásukra!

Kedves Paptestvéreimet és kedves híveimet pedig, Krisztus Király oltalmazó szeretetére bízom, aki vezessen és oltalmazzon bennünket a következő egyházi évben is.

Nagyvárad, 2020. november 15-én.

(kivonatban vagy egészében közölhető a hívekkel)

JÁRVÁNYÜGY INTÉZKEDÉSEKKEL KAPCSOLATOSAN

Ismételten szorgalmazom a járványügyi intézkedések követését és alkalmazását egyházmegyénk minden plébániáján. Miután az elmúlt időben fokozódott a fertőzések száma, mindent meg kell tennünk azért, hogy közvetlen környezetünkben ne alakuljanak ki olyan gócpontok, amelyek súlyosabb intézkedésekre készítenek bennünket vagy a hatóságokat. Esetleges fertőzések esetén intézkedjünk megfelelő higgadtággal és a pánikkeltés elkerülésével, követve azokat az előírásokat, amelyeket az illetékes hatóságok előírnak és megkövetelnek.

Az általános járványügyi előírások ismeretében továbbra is kérem, fordítsunk nagy figyelmet a következőkre:

- A Magyar Katolikus Püspöki kar november 9-én **liturgikus mellékletet** tett közzé a *Szentségek kiszolgáltatása járványveszély idején* cím alatt. A dokumentumot megtalálhatjuk az interneten, a benne foglaltak pedig segítségünkre lehetnek a lelkipásztori szolgálat teljesítésében.

- A különféle szigorítások, valamint a veszélyeztetett hívek távolmaradása a szentmiséktől sokakat arra készítet, hogy közvetített szentmiséken vegyenek részt. Továbbra is hangsúlyozzuk, hogy a közvetített szentmisékbe való bekapcsolódás feltételezi a megfelelő **lelki és testi felkészülést a hívek részéről** is. A közvetített szentmisén való részvétel legyen a *templomba látogatásunk ideje az imádság által*. Teremtsünk meg ehhez otthonunkban az illő és méltó környezetet, tegyünk az asztalra keresztet, gyűjtsünk gyertyát és zárjunk ki minden zavaró körülményt a szentmise követésének idejére.

- Nem csak a hívekre vonatkozik a közvetített szentmiséken való fegyelmezett részvétel. A lelkipásztoroknak is törekedniük kell a **liturgikus fegyelem** megtartására: igazodjunk a rubrikákhoz, és ne rögtönözzünk olyan elemeket, amelyek az egyház liturgiájától idegenek és visszatetszőek.

- A templomi szertartásokon minden lelkipásztor tartsa be és tartassa be az óvintézkedéseket: fertőtlenítsük kezeinket, viseljünk maszkot és szellőztessük gyakran a templomteret. **A miséző pap viseljen maszkot az áldoztatás alkalmával**, ugyanakkor fertőtlenítsse kezeit az áldoztatás előtt és után.

- **Templomaink továbbra is maradjanak nyitva**, még ott is, ahol a fokozott fertőzésveszély miatt karantént rendelnek el a helyi hatóságok, és nem ajánlják a szentmisék bemutatását a templomban. A nyitott templomban mindig lehetőséget kell biztosítani a csendes imára!

- Hordozzuk szívesen **híveink szándékait** az imában és a szentmise áldozat bemutatásánál. Főleg a betegekért és családjaikért, az egészségügyben és más veszélyeztetett helyen dolgozókért, valamint a megholtakért imádkozzunk sokat.

- Amint az előző körlevélben is szorgalmaztam, most is kérem, hogy minden szentmise végén **imádkozzunk a járvány megszűnéséért**. Mondjuk el híveinkkel együtt a közismert *Most segíts meg Mária* imát, vagy más előírt imát. Ne fáradjunk bele a kitartó imába, hiszen a megpróbáltatások idején ez erősít meg minket!

Nr. 2418/2020.

SZENTSÉGIMÁDÁS KRISZTUS KIRÁLY ÜNNEPÉNEK ELŐESTÉJÉN

„Az eucharisztia megszünteti bennünk a földi dolgok utáni éhezést, és felszítja a szolgálat vágyát. Felállít kényelmes, ülő életmódunkból, emlékeztet, hogy nemcsak táplálandó szájak vagyunk, hanem mások táplálására szolgáló kezek is.” (Ferenc pápa)

Csatlakozva az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus szervezőinek felhívásához plébániáink és szerzetesközösségeink összefogásának köszönhetően **2020. november 21-én, Krisztus Király ünnepének szombatján, egyházmegyei szintű, 24 órás szentségimádást tartunk.**

Hozzuk a hívek tudomására, hogy plébániatemplomukban a nap mely órában vállaltunk szentségimádást, és bátorítsuk őket, hogy a mostani járványügyi helyzetben akár otthonról is bekapcsolódhatnak személyes imával, rózsafüzérrel, zsolozsmával, a Szentírás olvasásával, stb.

Teremjen ez az összefogás bő gyümölcsöket közösségeinkben, tegyen bennünket az öröm és a reménység hordozóivá, Krisztus Királyságának építőivé az új egyházi évben.

* * *

Nr. 2419/2020.

ADVENTI FÉNYEK

Advent első vasárnapjával új egyházi évet kezdünk, egyben a karácsonyra való előkészületnek idejéhez érkezünk. Már tudhatjuk, hogy az idei advent és az idei karácsony nem lesz olyan, mint az eddigiek. A szigorított járványügyi előírások miatt a vallásosságunkhoz tartozó sok szokást és gyakorlatot át kell rendezzünk vagy éppen el kell hagynunk. Mivel a következő hetek előreláthatóan nem hoznak lényeges enyhítéseket, komolyan foglalkoztat bennünket, hogy a lehetőségekhez mérten, közösségeinkben megteremtsük az adventi és majd a karácsonyi hangulatot. A lelkipásztorok és munkatársaik leleményességére van bízva a karácsonyi ünnepkör programjainak megszervezése. Fontos, hogy ebben az időben különleges üzenettel szólítsuk meg híveinket, megéreztetve velük, hogy a fizikai távolságtartás ellenére is összetartozunk, figyelünk egymásra, segítünk egymáson, és ahol lehet, elvisszük egymáshoz Jézus Krisztus megtestesülésének örömhírét.

„Adventi fények” címmel imaláncre hívom kedves Paptestvéreimet és Híveimet az idei adventi vasárnapok alkalmával. Kezdeményezésünk kelléke az adventi koszorú, amelyet templomainkban, otthonainkban és a püspöki székesegyház előtti téren állítunk majd fel. Minden adventi vasárnap előestéjén

székesegyházunknál, az adventi koszorún ünnepélyesen meggyújtunk egy gyertyát, és a járvány frontvonalán dolgozók egy bizonyos csoportjáért végezzük az imát. Ezt a szándékot vállalja fel vasárnap minden közösség, hogy a várakozás idején együtt bízzuk a felénk közeledő Isten szeretetére az egész világot.

A kijelölt imaszándékok a következők:

- **november 28., advent első vasárnapjának előestéjén** a székesegyháznál, 29-én, advent I. vasárnapján az egyházmegye templomaiban: ima az egészségügyben dolgozókért (orvosok, mentősök, ápolók).

- **december 5-én, advent második vasárnapjának előestéjén** a székesegyháznál, december 6-án, advent II. vasárnapján az egyházmegye templomaiban:

ima a tanügyben dolgozókért, a tanítókért, tanárokért, nevelőkért és szülőkért.

- **december 12-én, advent harmadik vasárnapjának előestéjén** a székesegyháznál, december 13-án, advent III. vasárnapján az egyházmegye templomaiban:

ima a rendfenntartókért, az ellátásban és a közszolgáltatásban dolgozókért.

- **december 19-én, advent negyedik vasárnapjának előestéjén** a székesegyháznál, december 20-án, advent IV. vasárnapján az egyházmegye templomaiban:

ima az idősotthonok dolgozóikért és a bajba jutottak megsegítésén fáradozó önkéntesekért.

Minden Paptestvéremet kérem, hogy a fenti szándékokért végezzen közös imádságot a vasárnapi szentmiséken, kihangsúlyozva a hívek előtt, hogy ezen imák által a plébániai közösség is részt vállal a világ gyógyulásáért kezdeményezett imaláncban.

* * *

Nr. 2420/2020.

BETLEHEM-KÉSZÍTŐ PÁLYÁZAT

“Karácsony központi képeiben az újrakezds válik jól láthatóvá és elképzelhetővé: nem vagyunk a múlthoz láncolva, minden mögött ott van a remény.” (Anzelm Grün OSB)

A jelen körülmények között különösen szükség van ennek a reménynek az élesztgetésére, ébren tartására. Ebből a megfontolásból egy betlehem-készítő pályázatot hirdetünk meg egyházmegyénk családjai számára „**Szállást adunk a Szent Családnak!**” címmel.

Pályázati feltételek:

1. A betlehem kizárólag természetes anyagból készülhet, maximum 50x50cm alapterületű lehet, kötelező módon legyen jelen a gyermek Jézus, Szűz Mária és Szent József. A többi szereplőt a család fantáziájára bízunk.
2. A betlehemet a család tagjai, szülők, gyermekek, esetleg nagyszülők, közösen készítsék el. Fontos az együtt töltött idő, amely még jobban kiemeli karácsony üzenetének aktualitását!
3. **2020. december 15-ig** kell az elkészült művet eljuttatni a püspökségre, illetve a közös munkáról öt digitális fotót kérünk a pasztoralis@varad.org e-mail címre.

Értékelés:

1. Minden pályázó emléklapot, illetve könyvjutalmat kap.
2. Egy szakmai bírálóbizottság értékelése alapján egy alkotás különdíjban részesül.
3. Az alkotásokról készült fotókat közzé tesszük az egyházmegye közösségi oldalán, ahol a begyűjtött értékelések alapján egy második alkotás szintén különdíjban részesül.

További részletek a pasztoralis@varad.org e-mail címen vagy a 0757061859-es telefonszámon.

Kérem Főtisztelendő Paptestvéreimet, hozzák híveik tudomására ezt a pályázati lehetőséget, buzdítsák a családokat a részvételre, próbáljuk meg közösségeink ünneplését ezáltal is meghitté és örömtelivé tenni.

Nagyvárad, 2020. november 15-én.

†Böcskei László
megyéspüspök